

صلاح مدعی خصوصی

مطابق ماده ۵۵ قانون آگین دادرسی کیفری «امور جزائی راجعه به حاکم جنحه و جناحت بر دونوع است:

- ۱- اموری که حیثیت عمومی آن دارای اهمیت مخصوصی است.
 - ۲- اموری که هر چند حیثیت عمومی دارد ولی اهمیت آن از حیث نظام مملکتی و آشیش عامه بدرجۀ امور نوع اول نیست.
- و ماده ۶ بلافاصله تصریح دارد باینکه : در امور جزائی نوع اول اقامه دعوی و تعقیب بر عهده مدعی الموم است چه مدعی خصوصی اقامه دعوی کرده چه نکرده باشد . در امور نوع ثانی مدعی الموم تعقیب نمی نماید مگر اینکه بدو مدعی خصوصی اقامه دعوی کرده باشد .

مواردی که صلاح مدعی خصوصی موجب عدم تعقیب کیفری میشود در ماده ۲۷۷ قانون مجازات عمومی تعیین گردیده است.

ازجمله این موارد موضوعات منوط به «جنحه و جناحت بر ضد عفت و اخلاق عمومی و تکالیت خانوادگی» است که در موارد ۴۰۷ تا ۲۱۳ قانون مجازات عمومی منعکس گردیده و در صورتیکه امرهور در تعقیب از اعمال منافیات عفت منوط به «محارم» باشد یعنی «من تکب از اقربای نسبی تا درجه سوم و یا از اقربای سبیل درجه اول معنی عليه... باشد» مجازات شدیدتری در نظر گرفته شده است.

مقنن با درنظر گرفتن اصل حرمت و موانع نکاح با اقارب نسبی درجه دوم و سبیل درجه اول کیفر من تکب هنک ناموس به هنف یا تهدید با محارم را تشید نموده و حتی در مورد تمکین طرف هنک ناموس برای وی هم کیفر شدیدتر قائل شده است.

پاره‌ای از محاکم ماده ۲۰۷ اصلاحی قانون مجازات عمومی را که تصویب آن مؤخر بر ماده ۲۷۷ قانون مزبور است داخل در شمول موارد گذشت نمی‌دانند واستدلال میکنند که ماده ۲۷۷ شامل ماده ۲۰۷ اصلی بوده و با این استدلال صلح مدعی خصوصی را مؤثر نمیدانند. چنانکه یکی ازدادگاههای جنائی ضمن رأی شماره ۱۸-۲۲۸ مرتبک یزه هنک ناموسی بهعنف با خواهرزن خود و طرف تمکین اورا به مجازات حبس مجرد حکوم ساخته ولی یکی ازشعب دیوان کشور در ضمن رأی ۳۳۱/۲۳-۱۲/۴۶ دادمورد حکم مزبور چنین نظر داده است:

- «نظر به ماده ۲۷۷ قانون کیفر عمومی که رسیدگی به جرائم مذکور در آن ماده رامنوط به شکایت مدعی خصوصی نموده و استرداد شکایت را موجب موقوف ماندن تعقیب دانسته و نظر با نطباق مورد اتهام متهمان با ماده ۲۰۷ قانون مذکور رعایت اینکه بانو... فاقد شاکی خصوصی بوده و بهلاوه بانو... همسر متهم دیگر خواهروی طبق سند رسمی نسبت باو اعلام رضایت کرده و بانو... شاکیه خصوصی نیز طبق سند رسمی از شکایتی که علیه متهم نموده بوده گذشت کرده است علمیه‌ها با استناد شق ۳ از ماده ۴۵۸ آئین دادرسی کیفری حکم فرجام خواسته نقض بلا ارجاع میشود».

لیکن صلح یا گذشت مدعی خصوصی وقتی منشاء اثر است که «متهم سابقه محکومیت جنحه یا جنایت نداشته باشد» والا صلح مدعی خصوصی مؤثر نخواهد بود.

همچنین بر این ماده واحده قانون لغو مجازات شلاق مصوب ۶ تیر ماه ۱۳۴۴ که تعقیب جنبه عمومی بزه‌های مزبور در مواد آن قانون هم منوط به شکایت مدعی - خصوصی قرار داده شده استرداد شکایت بعد از تعقیب باعث موقوف ماندن جنبه عمومی نمیشود.

و نیز در مواردی که مؤسسات و دوازیر دولتی بر طبق قوانین گمرکی و قاچاق و جنگلبانی و سایر قوانین مخصوصه میتوانند با متهم به ارتکاب بزه ارفاک و مصالحه و از تعقیب جنبه عمومی راجع با وصرف نظر کنند اگر صلح و گذشتی واقع گردید ادعای عمومی ساقط میگردد.